nen beoordelen of er voor hen aanleiding bestaat te solliciteren (zie arrest van 30.10.1974, zaak 188/73, Grassi, Jurispr. 1974, blz. 1099).

3. Gezien de aard en het belang van A 3-ambten, kunnen bij de vergelijking van de verdiensten van kandidaten voor dergelijke ambten de werkzaamheden in het kader waarvan die ambten moeten worden vervuld, gevoeglijk buiten beschouwing worden gelaten en behoeven uitsluitend de eigen kwaliteiten van de kandidaten, zoals hun geschiktheid om leiding te geven aan een grote administratieve eenheid, in aanmerking te worden genomen, wanneer de kennisgevingen van vacature van de kandidaten geen bijzondere kwalificaties op het gebied van de in de betrokken afdelingen verrichte werkzaamheden verlangen.

4. Bevorderingsbesluiten behoeven niet te worden gemotiveerd jegens de adressaten ervan, voor wie zij niet bezwarend kunnen zijn, en evenmin jegens de niet-bevorderde kandidaten, die door het in een dergelijke motivering overwogene mogelijk kunnen worden geschaad (zie arrest van 16.12.1987, zaak 111/86, Delauche, Jurispr. 1987, blz. 5345).

5. Volgens vaste rechtspraak beschikt het tot aanstelling bevoegd gezag over een ruime beoordelingsvrijheid bij de vergelijking van de verdiensten van voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren, en dient het Hof zijn controle te beperken tot de vraag, of het gezag geen kennelijk verkeerd gebruik van die beoordelingsvrijheid heeft gemaakt.

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL

Advocaat-generaal F. G. Jacobs heeft op 27 juni 1989 conclusie genomen.* Hij heeft het Hof in overweging gegeven:

1) het beroep te verwerpen,

2) het Economisch en Sociaal Comité te verwijzen in de kosten van het geding.

* Oorspronkelijke taal: Engels.